

NIEUWE MINISTER,

EN NU?

De onderhandelingen over de codex van het federaal openbaar ambt liepen in juni op niets uit. Die codex vat samen hoe de minister van Ambtenarenzaken het ambtenarenstatuut in de toekomst ziet. Het zal kwalijke gevolgen voor de ambtenaren tot gevolg hebben. Mark Saenen is coördinator van het federaal openbaar ambt voor ACV Openbare Diensten en zit mee aan de onderhandelingstafel. Hij overloopt het scenario voor een aangekondigd mislukt overleg.

“HIJ WAS AMPER IN DIENST en minister Loones verklaarde al triomfantelijk dat het aantal federale ambtenaren eindelijk gedaald is tot 59.500. Alsof enkel het cijfer belangrijk is. Aan het feit dat zowat alle diensten en instellingen door personeelsgebrek het water aan de lippen staat gaat de minister gemakshalve voorbij. Met de codex wou Vandeput, en daarna Loones, de loon- en arbeidsvoorwaarden van zowel contractuelen als statutairen gelijkstellen. Dat contractuelen dezelfde weddeschalen krijgen als de

statutairen is natuurlijk prima, maar hier verkocht de minister het vel van de beer alvorens hij geschoten was. De eerste contractuelen van niveau B, C en D zullen immers weddeschaal 4 pas bereiken in 2029. Daarnaast is die gelijkschakeling van arbeidsvoorwaarden vooral een nivellering naar beneden. Loones bood geen bescherming tegen collectief ontslag. Hij weigerde te bekijken hoe contractuelen mee overgedragen kunnen worden bij de overdracht van de taken van hun dienst naar een andere federale dienst. Hetzelfde wanneer in het kader van een staatshervorming een dienst naar de gemeenschappen of gewesten overgeheveld wordt.

Bij de aanwerving binnen de federale overheid gaat veel tijd verloren tussen de dag dat een plaats vacant staat en het tijdstip van indienststelling. De codex maakt die procedure nog langer, want een functie moet eerst opengesteld worden voor het federaal personeel, en vervolgens voor de buitenwereld. Momenteel beslist de leidend ambtenaar over de invulling van een functie: via bevordering, mutatie of werving. Tenslotte weet die het best wat zijn instelling nodig heeft en kent hij de arbeidsmarkt. Maar dit principe verdwijnt in de codex. Meer zelfs: de minister wil geen interne bevorderingen meer. Sociale promotie wordt dus uitgesloten.

De voorgestelde regelingen rond tijdsregistratie zijn een lachertje: wie moet prikken zou per jaar slechts 9 dagen van zijn bewezen overuren kunnen opnemen, terwijl dit momenteel 18 dagen bedraagt. Hetzelfde voor wie niet meer

kan of mag prikken. Terwijl de meeste FOD's en instellingen hierover met de vakbonden een akkoord voor 12 dagen afsloten. Ook de FOD Bosa van de minister van Ambtenarenzaken. En de beknibbelingen op het verlofbesluit, zoals minder omstandigheidsverlof of de verlofdag voor een plechtige communie die verdwijnt, zijn geen beleid maar ronduit pesterijen. Er zijn wilde plannen om elke functie in te delen in 18 functiefamilies en elke functie van D, C en B te wegen. Zeer interessant, maar de codex verzuimt om te bepalen wat er met die families en die weging moet gebeuren. Zullen de mensen waarvan na weging blijkt dat hun functie tot een hoger niveau behoort ook zo moveren? Hoe? En wie zal voorrang hebben? Komt hun tewerkstelling in gevaar wanneer ze niet dit niveau bereiken? De codex biedt geen enkel antwoord op deze vragen.

Ik concludeer dat de manier van onderhandelen van minister Vandeput een zware hypotheek legde op het welslagen van de codex. Wij hadden hem voorgesteld om een sectoraal akkoord met de vakbonden af te sluiten over de modernisering van het federaal openbaar ambt. Door radicaal te weigeren, heeft hij de kans gemist om een codex op te stellen en aan te vullen met begeleidende maatregelen. Daarin had kunnen staan hoe wervingen sneller kunnen, hoe we de new way of working invullen, hoe we de principes van behoorlijk bestuur realiseren, hoe we de functieclassificatie organiseren en hoe we met de functiewegingen omgaan. Een gemiste kans. Of zal de nieuwe minister het anders aanpakken?”